

R: "No asi jo, vypadá to tak, milá Tupofleková. I když..."

"I když je to nějak jinak než jindy. Páč tentokrát při tom balení pánčička tak jako spíš polehává. Jindá dycky poletuje a vykřikuje, ešivá se těšíme..... a tetkon? Nic, vůbec nic. Divný takový. Psíbůhví, co z toho bude."

T: "Hele jako naprosto nechápu. Je doma a místo toho, abychom vypadli ven, tak vona jen leží a navíc skorem nemluví. A to ani s náma. Kdyby nemluvila jen s páníkem, ale ani s náma?? Dyk sme nic neprovedli."

R: "Tak já určo ne, ovšem s tebou? S tebou to nejni nikdá jistý."

T: "Co kecáš, furt sem tetkon celá nejhodnější!!!!"

R: "Upřímně? Jo? Nejhodnější vypadá rozhodně jinak. A nebudu sebestředně poukazovat na to, z koho by sis třeba mohla brát příklada."

T: "Jo?? Ty? Tak ty seš prej nejhodnější,jo? Tak to mi vysvětli, proč teda na tebe pánčička tuhle tak syčela, když si nezvostal tam, kde ti řekla? Třebas? No?"

R: "Páč nemá ten hlas □ , heh. No ale, sem prostě nechtěl tak daleko zvostat sám. A kdyby nemusela řešit tvoji lotrovinu, nemusel sem bejt vodloženej."

T: "Jakou lotrovinu? Nedělej z Komárka vemblouda! Šla sem se podívat tůdletámdle... kousek.... A nemůžu za to, že tam byl ten malej rasilík. A vůbec, kdyby na mě nepišťel.... nevšíkala bych si ho. Byl prostě ftipnej, tak sem se šla podívat."

R: "Lhát se nemá, Tupohlave!!!"

T: "Ježišmárjá, ty seš tak... tak..... no nic, no. Si nevzpomenu zrovna, jak se to říká! A vůbec, tak co myslíš? Bude nějakaj ten vejlet?"

R: "Podle stavu zásob bych to viděl na něco většího, než je vejlet. Vidim to na velkovejlet. Páč to máš připravenýho:

hromadu hadrůch a serepetiček na gauči, velkotašku, malej výletovej batoh, vody na pití, chodící boty a co hlavně - to je nejdůležitější -NÁŠ BATOH, balonky, a ty dva pytle se žrádlem, co chroupe. Když to sečteme, tak výsledek je, že si asi vyrazíme na velkovejlet.”

T: “Jooo, myslíš jako úplně velkovejlet??? Jako jsme byli na Velikonočky?”

R: “Jo, něco takhle velkýho by to mohlo bejt. Ešivá se nám vona ale teda zvetí. Prozatím mi moc zvetěná nějak nepřijde. “

T: “Musí se zvetit, musííí! Dyk ležela i vo víkendu, to byla děsnonuda!”

R: “No musíme si počkat na konečnej verdikt, mumlala si něco, že v noci to teda moc rozjezdově neviděla. A pánik furt hučí něco o poposouvání.”

T: “Nesci nic poposouvat, tudle sem poposunula stůl a pánik mě plesknul přes kejt, že se mám krotit”

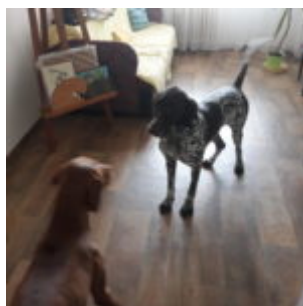
R: “To má dost pravdu jako. Kdyby ses krotila, celýmu světu by se ulevilo!”

T: “Nevim proč jako bych se měla krotit. Mám radost ze života!”

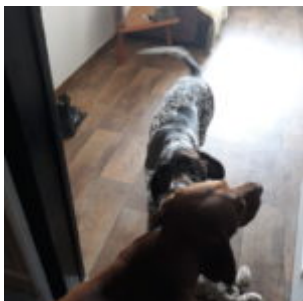
R: “To bychom my vostatní vobčas taky rádi měli. Bohužel nám nejni dopřáno!”

T: “Suchare cynickej, já tě zrasim!”

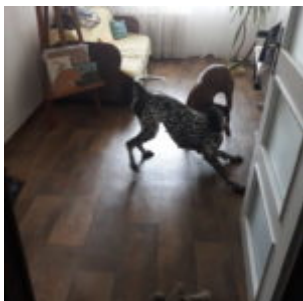
R: “Fajn, pod' na to zlato, uvidíme, kdo s koho! Aspoň to rychlejš uteče.”

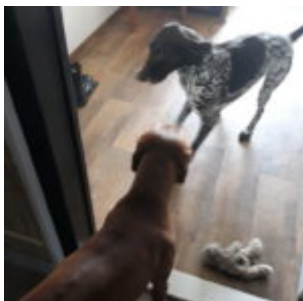
Tři.... dva... jedna... tetkooon!

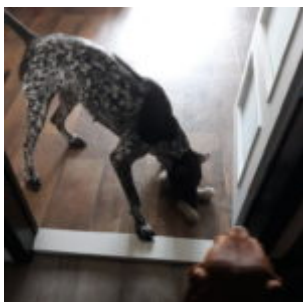
Ucho sem, ucho tam, celýho tě roztrhám

A nožičky utrháme taky!

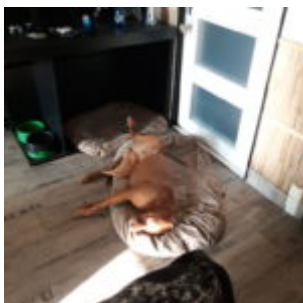

Tak ale! Klidni se trochu, laskavě, přeháníš to!

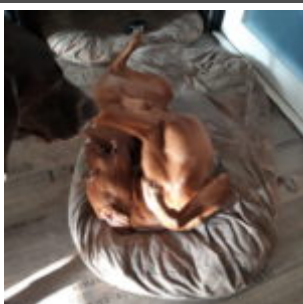

Tak vo medvěda?

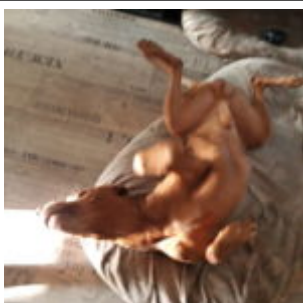
Rumouši, balíme?

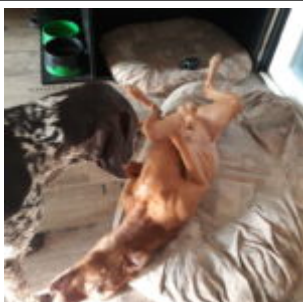
Ne! Jááá si radši budu dělat ....dělat ....

žíííí...žaaaal....

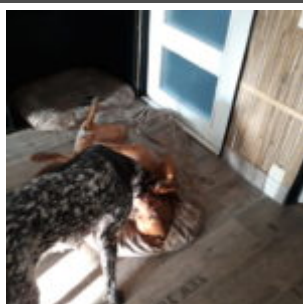
...kyyyyy!!!

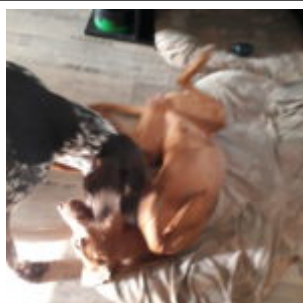
Žížalky sou nuda ale!

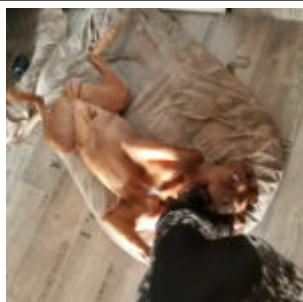
Přestaaň!

Nebo tě zakousnu!

Taklenc!

Jooooo, to je vooooo!

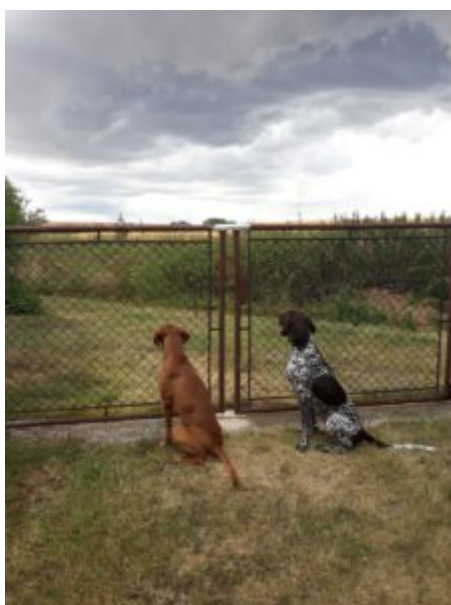
R: "Hhuh, dobrý to bylo co?"

T: "Jako vždycky, ne? A kolik je? Už padlo rozhodnutí?"

R: " Ne. Až bude, tak bude! Jak to říkaj v tý reklamě. Tady sice nerozhoduje sládek nějakěj, ale pánčičky zdravotní staf, ale venkoncem to vyjde nastejno!"

T: "Tjoooo, to nevydržiiiiim!"

R: "Jo, milá zlatá, nic jinýho nám nezbejvá! Můžem leda vyhlížet."

*Rumouš a Taliprtka
vyhlížej dovolenou ☐*